

LIBRIS

We know
books

Cine-i hoțul?

TEATRU PENTRU COPII

ŞASE POVEŞTI VESELE SCRISE DE

Irene Postolache

EDITURA
CREATOR
BRAŞOV 2022

Biță, Diță și cu Liță nu mai papă azi cărniță!

Personaje: *Vulpea, Iepurașul, câteva animale care formează un cor.*

Ațiunea *se desfășoară pe o scenă cu decoruri din pădure.*

Vulpea *(se furișează pe scenă, se învârte, pândește un iepure, apoi sare și-l înhață):*

— Stai că te-am prins, Iepurașule!

Iepurașul:

— Ah, cumătră Vulpe, dă-mi drumul, te rog! Dă-mi drumul! Nu ți-am greșit cu nimic. De ce m-ai înhățat?

Vulpea:

— Uite cum stă treaba, Iepurașule: am acasă trei copilași, Biță, Diță și cu Liță. Toată ziua cer cărniță, așa că treci în sac! Te duc la copilași să te mănânce (*se bucură*). Biță, Diță și cu Liță vor mânca astăzi cărniță! (*Pune palma în dreptul gurii și se adresează publicului*): Cărniță de iepuraș... Ce noroc pe mine! Și mă gândeam să nu ies azi la vânatoare! Cică e marți, zi cu ghinion...

Iepurașul (*Pune și el palma în dreptul gurii, vorbește către public, arată spre vulpe*):

— Sâc, copiii o să rămână flămânzi! Biță, Diță... și cum îl mai cheamă pe celălalt... Vulpea crede că n-am auzit ce-a spus. Dar am auzit tot! (*Se adresează Vulpii, hotărât, punând mâinile în șolduri*): Tare mi-e teamă, cumătră Vulpe, că n-o să mă mănânci!

Vulpea (*îl imită*):

— Dar de ce, Iepurașule?

Iepurașul (*îi întinde lăbuța ca s-o pipăie*):

— Uită-te mai bine la mine, vezi ce slab sunt? N-am cărniță, coană Vulpe, n-am cărniță cât să ias-o tocăniță.

Vulpea (*îl învârte și îl studiază*):

— Ei, na! Văd că arăți bine, măi Iepurașule, ba mi se pare că ești chiar pufos, nu gras, doar pufos.

Iepurașul:

— Ba nu, cumătră. M-am spălat azi și blănița mea e pufoșică. Ia uită-te mai bine la mine, vezi ce slăbănog sunt? (*Iepurașul își sughe obrajii și burta, se rotește ca să-i arate Vulpii cât e de slab, tușește jalnic de mai multe ori.*)

Vulpea:

— Aoleu! Nu cumva ești bolnav?

Vulpea (*Îl miroase, apoi se gândește. Se hotărăște brusc.*):

— Auzi, Iepurașule, știi ceva? Slab sau gras, tot te mâncăm! Nu ești bun de tocăniță? Atunci Biță, Diță și cu Liță or să mănânce ciorbiță. M-am hotărât, te fac ciorbiță. Treci în sac! Te duc acasă. (*Îl îndeasă în sac și pleacă.*)

(*Cântă*):

Biță, Diță și cu Liță
Vor mânca astăzi ciorbiță,
Le aduc un iepuraș
Să-l punem în castronaș.

Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...

Le aduc un iepuraș,

Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...

Să-l punem în castronaș.

(*se cântă după melodia: „În pădurea cu alune.”*)

Iepurașul (*scoate capul din sac, întreabă cu glas jalnic*):

— Unde mă duci, cumătră Vulpe?

Vulpea (*se oprește, își așază iar pălăria*):

— Acasă la mine, bineînțeles... auzi ce întrebare!!!

Iepurașul:

— Dar unde e casa mătăle?

Vulpea:

— Aici, în pădure. Lasă că vezi tu! O să te mănânc!

Ia să-mi pun sacul pe umăr!

(*Vulpea duce sacul de-a lungul scenei. Iepurașului îi ies picioarele dedesubt, merge și el.*)

Iepurașul (*către public*):

— Aha! Așa deci, vrei să mă mănânci? Lasă că-ți arăt eu! (*Către Vulpe*): Vai, vai, cumătră Vulpe, nu sunt prea greu? Nu te doare umărul de la greutatea sacului?

Vulpea (*mormăie, chinuindu-se cu sacul*):

— Vezi-ți de treaba ta!

Iepurașul (*examinează blana Vulpii, îi smulge un fir de păr. Îl arată publicului*):

— Ia uite ce am aici! Ce fir lucios, sănătos! Spălat cu șampon pentru păr mătăsos.

Vulpea (*se scarpină la locul dureros, își așază mai bine pălăria*):

— Au! Ce-a fost asta? A, tu erai, iepure afurisit! Bagă lăbuța înapoi în traistă! Ce mi-ai făcut?

Iepurașul:

— Eu? Nu ți-am făcut nimic, cumătră Vulpe. Nu mai pot de căldură, stau înghesuit aici... (*Către public*): Ați văzut ceva??? Am făcut eu ceva? Nu, nu, sunt cel mai cuminte Iepuraș!

(*Vulpea pornește iar, Iepurașul scoate lăbuța din sac și smulge un smoc din blana Vulpii.*)

Vulpea:

— Au! Aoleu, Iepurașule, ce faci acolo? Mi-ai smuls ceva? Mă doare rău!

Iepurașul (*râde*):

— Îți prind puricii, cumătră Vulpe.

Vulpea:

— Ce, ce? Ce-ai zis? Ce-ai făcut? Aha, e în regulă...

(Se agită, se învârtește, își verifică blana, constată că arată bine. Ia sacul și pornește iar.)

Iepurașul:

— N-am făcut nimic, cumătră Vulpe. Vezi că puricii s-au ascuns în blana ta. *(Întorcându-se spre public):* E surdă rău Vulpea asta, așa-i? Ia să-i smulg mai multă blană! *(Smulge un smoc întreg din blana vulpii.)*

Vulpea:

— Aoleu! Aoleu, măi Iepurașule, ce mi-ai făcut? Stai așa! M-ai păcălit, hoțomanule! Purici zici? Eu nu am purici. *(Se oprește, pune sacul jos și caută să vadă ce a stricat Iepurașul.)*

Iepurașul (îi arată isprava):

— Uite, am prins puricele, cumătră! Dar s-a rupt și o bucată de blană.

Vulpea *(supărată, se răstește la iepuraș, amenințându-l cu degetul):*

— Gata, până aici ți-a fost cu obrăznicia, Iepurașule! Să nu mai scoți lăbuțele afară! Ia te uită, săraca

de mine, am rămas fără bunătate de blăniță! M-ai jumulit. Aoleu, ce urâtă sunt!

Iepurașul (*scoate vârful nasului din sac*):

— Îmi dai drumul, te rog? Vreau acasă, cumătră Vulpe!

Vulpea:

— Bagă nasul la loc! Ia stai! Să-ți lungesc urechile puțin, măi Iepurașule, să te înveți minte! Uite-așa! (*Trage iepurașul de urechi.*)

Iepurașul (*se prefăce că plânge, dar râde către public*):

— Nici n-am simțit! Nu are putere Vulpea asta. (*Către Vulpe*): Au! Au, au! Nu mă trage de urechi, că le rupi! Ce o să spună Biță, Diță și cu Liță dacă îmi lipsesc urechile? Toată lumea știe că fără urechi de iepuraș nu poți face ciorbiță bună.

Vulpea:

— Atâta pagubă, Iepurașule!
Biță, Diță și cu Liță
O să tacă din guriță
când vor pune-n linguriță
bucățele de costiță.

Iepurașul (*o maimuțărește*):

— Sigur că da!

Biță, Diță și cu Liță

Vor avea în linguriță

Zeamă chioară, nu costiță.

Vulpea:

— Ai spus ceva? Așa mi s-a părut... Ia să mut sacul. Dacă pe umăr n-a fost cum trebuie, am să-l țin în față, să te văd mai bine, Iepurașule. Hai acasă! (*Mută sacul în față, îl împinge cu greutate*): Măi, dar nu-i ușor iepurele ăsta! (*Cântă*):

Biță, Diță și cu Liță

Vor mânca astăzi ciorbiță,

Le aduc un iepuraș

Să-l punem în castronaș.

Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...

Le aduc un iepuraș,

Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...

Să-l punem în castronaș.

(*Se oprește să se odihnească, își șterge fruntea, vorbește către public*): Vai, ce Iepuraș am prins! Altul n-am găsit? E cel mai obraznic din toată pădurea. Păi da, azi e marți, zi cu ghinion. Ce spuneți, e bine să țin sacul în față? Biiine, pun sacul în față... (*Se chinuie să-l împingă, pierde pălăria, se oprește și o așază iar, se mută, trage sacul mergând cu spatele.*)

Iepurașul:

— Cumătră Vulpe, nu mă clătina, îmi clănțane dinții! (*Scoate o lăbuță din sac și o apucă de picioare. Vulpea cade pe spate, îi sare pălăria de pe cap.*)

Vulpea:

— Aoleu și vai de mine, am căzut! Sărăcuța de mine, aoleu, m-am lovit! Ce tare mă doare spatele! Măi Iepurașule, nu cumva mi-ai pus piedică?

Iepurașul:

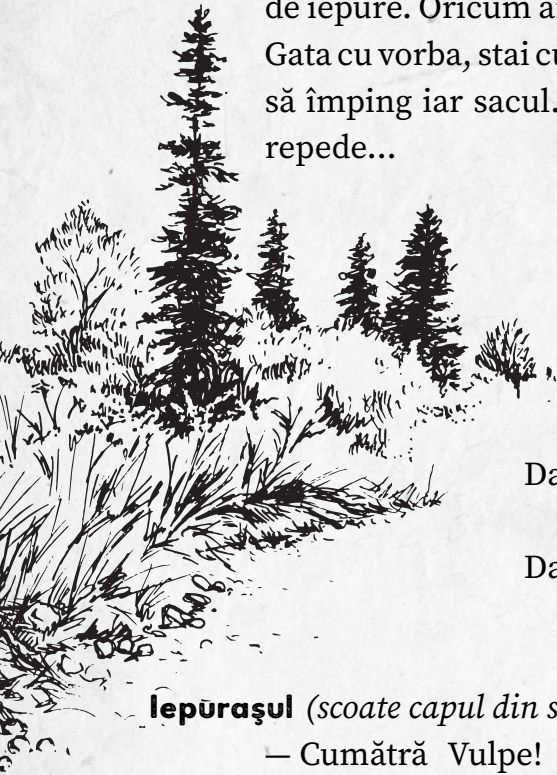
— Eu? Nuuu! Uite ce cuminte sunt! (*Către public*):
Nu-i așa că sunt cuminte?

....

Vulpea (*se ridică, se scutură, își pune pălăria. Scoate o oglindă din buzunar și se dă cu ruj, stând cu piciorul sprijinit pe sacul cu Iepurașul*):

— Vai, ce zi grea am azi! Marți, trei ceasuri rele...
Nu trebuia să plec la vânătoare. Și pisica... da, pisica mi-a tăiat calea.
Bieții mei copilași:
Biță, Diță și cu Liță
mă așteaptă la portiță
și le e tare fomiță...

Uitați-vă la mine cum arăt! Din cauza unui amărât de iepure. Oricum ar fi, Iepurașule, tot te mănânc. Gata cu vorba, stai cuminte! Hai, la drum! Mai bine să împing iar sacul. Dacă avea roți, ehei, mergea repede...

Corul animalelor pădurii:

— Biță, Diță și cu Liță
Vor mânca astăzi ciorbiță,
Vulpea duce-un iepuraș
Să-l pună în castronaș.
Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...
Vulpea duce-un iepuraș,
Da, da, daaaa.... Da, da, daaaa...
Să-l pună în castronaș.

Iepurașul (*scoate capul din sac. Râde*):

— Cumătră Vulpe! Cumătrițăăă! Vezi să nu te împiedici iar și să cazii!

Vulpea (*preocupată să se uite la cărare*):

— Taci, taci, taci! Stai cuminte acolo, în sac! Imediat ajungem. Acum mă uit bine pe unde merg, așa să știi, Iepurașule!